

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Canones Ecclesiastici promulgati ab eadem Synodo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

fedibus surrexerunt. Qui etiam Deo gloriam dederunt, & gaudentes ei gratias egerunt, cui sic placitum est.

CANONES ECCLESIASTICI promulgati ab eadem Synodo.

Quod oportet sacros Canones per omnia conseruare.

I.

HIS qui sacram fortiti sunt dignitatem, testimonia & directiones canonicarum præceptionum formæ consistunt. Quas libenter suscipientes, cum deiloquo David canimus ad Dominum Deum dicentes: In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitiis. Et mandasti iustitiam testimonia tua in æternum. Intellectum da mihi, & viuifica. Et si in æternum prophetica vox mandat nobis custodire testimonia Dei, & viuere in illis, immutata profecto & immota permanent. Et quia Dei inspector Moyses ita dixit: In illis non est addendum, & ab eis non est auferendum. Et diuinus Apostolus in eis gloriatus clamat: In quem desiderant angeli prospicere. Et, Si angelus euangelizauerit vobis præter quod accepistis, anathema sit. His ita se habentibus & protestantibus, exultates in eis sicut qui inuenit spolia multa, diuinos Canones amplectabiliter in pectore recondimus, & integram illorum præceptionem ac immobilem tenemus: tam scilicet illorum qui ab almis & laudabilissimis apostolis sancti Spiritus tubis editi sunt, quam eorum qui a

Psal. 118.

* & viuam.

* Gr. incon-

cussa

* Gr. quia &

Dent. 4.

1. Petr. 1.

* Gr. in qua

Gal. 1.

Ἐανέστησαν οἱ καὶ τὸ θεὸν ἐδόξα-
ζον, καὶ χαίροντες ἀγαλλόμενοι τῷ οὐ-
τως ἰδοῦσθαι.

ANNO
CHRISTI
787.

KANONES EKKΛΗΣΙΑ-
στικοὶ ἐκφανθέντες παρὰ τῆς ἐν
Νικαίᾳ συνόδου τῆς δευτέρας.

Ὅτι δεῖ τῶν θεῶν κανόνας κατὰ
πάντα φυλάττειν.

a.

ΤΟΙΣ πῶ ἱερατικῶ λαχούσιν
ἀξίῳ, μὲν πρὸς τὰ ἐκαστοῦ
ματὰ αἱ τῆς κανονικῶν διατάξεων εἰ-
σιν ἰσοτυπώσεως. ἀδ' ἀρχαῖοι ἀσμε-
νως, καὶ ἔσοφαντορος Δαβὶδ ἀδόμω
πρὸς τὸ θεοπῶν τὸν λέγοντες ἐν
τῇ ὁδῷ τῆς μὲν πρὸς τὸν θεὸν
ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐ, ἐν περὶ τοῦ δι-
καιουσύνης τὰ μὲν πρὸς τὸν θεὸν
αἰῶνα. σωτέρον με, ἔστιν ἵσχυμα. καὶ εἰ
εἰς τὸ αἰῶνα ἢ πρὸς τὴν φωνὴν ἐν-
τέλλεται ἡμῖν φυλάττειν τὰ μὲν πρὸς
ἔσοφ, ἔστιν ἐν αὐτοῖς, δηλονότι ἀκρά-
δαντα καὶ ἀσάλευτα διαμνησθῆναι. ὅτι
ὁ θεοπῶν Μωσῆς οὕτω φησὶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐκ ἐστὶν ἀφαιρεῖν, ἔστιν ἀπὸ αὐτῶν ἐκ
ἐστὶν ἀφαιρεῖν. καὶ ὁ θεὸς ἀποστόλος ἐν
αὐτοῖς ἐγκραυχόμενος βοᾷ εἰς ἀπὸ τῶν
δυμοῶν ἀγγελοὶ παρὰ ἀκούσθαι. καὶ εἰ
ἀγγελῶν διαγγελλίεται ἡμῖν παρὰ
παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. πούτων οὐ-
τως ὄντων καὶ διαμνησθῆναι ἡμῖν,
ἀγαλλώμενοι ἐπὶ αὐτοῖς, ὡς εἰς τῶν
ροὶ σὺν πολλὰ, ἀσπασίως τῶν θεῶν
κανόνας ἐνερνεύμεθα, καὶ ὁλοκληρον
πῶ αὐτῶν διατηρῶν καὶ ἀσάλευτον
κραυχόμενοι, τῶν ἐκτεθέντων ἰσοτῶν
ἀγίων καὶ σαλπύγων τῶν πῶματῶν
πανθὸς φήμων ἀποστόλων, τῶν τε ἐξ

ANNO CHRISTI 787.

ἀγίων ἔοικουμένων σωόδων, καὶ τῶν ποικίλων συναθροισμάτων ἐπιεικῶς ποιούτων δογματικῶν, καὶ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν. Ἐξ ἑνὸς ἑστὶ ἀπαντες καὶ τὸ αὐτὸ πνεύματος ἀγαθόντες ὤρισαν τὰ συμφέροντα. Ἐοὐ μὲν τῶν ἀναθέματι παραπέμποισι, ἔφημεϊς ἀναθεματιζομένων οὐδὲ τῆ καταιρέσει, ἔφημεϊς καταιροδομοῦ οὐδὲ τῶ ἀφορισμῶ, καὶ ἡμεῖς ἀφορίζομεν οὐδὲ τῶν ἐπιτημῶν ᾧρα διδασκί, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ἰσοβάλλομεν. ἀφιλάργυρος ἑστὶ ὁ ἕσπος, δεχομένοι τοῖς παροδοσιν, ὁ βεβηκῶς εἰς τρίτον οὐρανὸν ἔκουσας ἀρρήτα ῥήματα Γαῦλος ὁ θεῖος δόξο- λος διαφρήδω βοᾷ.

β.

Οὐ δεῖ τῶν χρονονόμων ἐπισκοποῦ ἀσφαλῶς συντάσσειν τῶν κανόνων φυλάσσειν· εἰ δὲ μήγε, μὴ χρονονεῖται.

Ἐπειδή τῶν ψάλλοντες συντασσόμεθα τῶ θεῷ ἐν τοῖς δικαιομασί σου μελετήσω, ἐκ ἐπιλήσσει τῶν λόγων σου· πάντας μὲν χειριστοὺς ταῦτα φυλάσσειν σωτήριον, κατ' ἐξαιρέτην δὲ τῶν πλὴν ἱερατικῶν ἀμπερο- μῶν ἀξίαν. Ἐν τῶν οὐλομένων, πάντα τῶν προαγεσθαι μέλλοντα εἰς τῶν τῆς ἐπισκοπῆς βαθμῶν, πάντως τὸ ψαλ- τήριον γινώσκων· ἵνα ἐκ τούτου καὶ πάντα τῶν κατ' αὐτὴν κλήρον οὐπανου- δετῆ μνησθαι, ἀνακρίνεσθαι δὲ ἀσφα- λῶς ὑπὸ τῶ μητροπολίτου, εἰ προε- μως ἔχῃ ἀναγινώσκων ἱερωνηκῶς ἔ οὐ προδευτικῶς τοῖς τε ἱεροῖς κανόνας, τὸ ἀγιον διαγγέλιον, τῶν τε ἑσίου δόξο- τῶν tam sacros Canones & sanctum euangelium, quam diuini Apo-

sex sanctis & vniuersalibus Synodis, atque his Conciliis quæ localiter collecta sunt, in expositionem huiusmodi decretorum promulgati sunt: nec non & eorum qui a sanctis patribus nostris prolati fuisset probantur. Ab vno enim eodemque spiritu illustrati definerunt quæ expediunt. Et quidem quos anathemati transmittunt, & nos anathematizamus: quos vero depositioni, & nos deponimus: quos autem segregationi, & nos segregamus. Porro quos epittimo, id est poenæ tradunt, & nos quoque simili modo submitimus. Sine auaritia namque sint mores, contenti presentibus, Paulus aperte clamat diuinus apostolus, qui in tertium cælum ascendit, & audiuit ineffabilia verba.

Hebr. 13.

II.

Quod oporteat consecrandum episcopum caute polliceri Canones seruare: sin autem, minime consecrari.

Quoniam psallentes reprobamus Deo: In iustificationibus tuis meditabor, non obliuiscar sermones tuos: omnes quidem Christianos hoc seruare saluberrimum est; sed præcipue hos, qui hierarchicam consecuti fuerint dignitatem. Vnde definimus, omnem qui ad episcopatus prouehendus est gradum, modis omnibus psalterium nosse; vt ex hoc etiam omnis clericus qui sub eo fuerit, ita moneatur & imbuetur. Inquiratur autem diligenter a metropolitā, si in promptu habeat legere scrutabiliter & non transitorie tam sacros Canones & sanctum euangelium, quam diuini Apo-

Psal. 118.

stoli librum, & omnem diuinam scripturam: atque secundum Dei mandata conuersari & docere populum sibi commissum. Substantia enim summi sacerdotii nostri sunt eloquia diuinitus tradita, id est vera scripturarum diuinarum disciplina, quemadmodum magnus perhibet Dionysius. quod si * disceptauerit, nullatenus consecratur. Ait enim * propheticè Deus: *Tu scientiam repulisti, & ego repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi.*

* Gr. haustauerit, & non ita facere ac docere libenter uoluerit, nullat.
* Ofs. 4.

III.

Quod non oporteat principes eligere episcopum.

Omnis electio a principibus facta episcopi aut presbyteri aut diaconi, irrita maneat secundum regulam quæ dicit: * Si quis episcopus sæcularibus potestatibus vsus, ecclesiam per ipsos obtineat, deponatur: & * segregentur omnes qui illi communicant. Oportet enim ut qui prouidendus est in episcopum, ab episcopis eligatur; quemadmodum a sanctis patribus qui apud Nicæam conuenerunt, in regula definitum est, quæ dicit: Episcopum conuenit maxime quidem ab omnibus, qui sunt in prouincia, episcopis ordinari. Si autem hoc difficile fuerit aut propter instantem necessitatem, aut propter itineris longitudinem, tribus tamen omnimodis in idipsum conuenientibus, & aliis per literas consentientibus, tunc consecratio fiat. Firmitas autem eorum quæ geruntur, per vnamquamque prouinciam metropolitano tribuatur antistiti.

Canon. apost. 30.

* Gr. segregentur, & omnes qui

Can. 4.

σολου βιβλον, & πᾶσαν τὴν θείαν γραφὴν. & κτ' τὰ θεία ἐντάλματα διὰ σφραγίδων, & διδάσκων κατ' αὐτὸν λαόν. οὐσία γὰρ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας ὅτι τὰ θεοπαράδοτα λόγια, εἴπωμι ἢ τῶν θείων γραφῶν ἀληθινὴ ἑρμηνεία, καθὼς ὁ μέγας ἀπεφύλατο Διονύσιος. εἰ δὲ ἀμφισβητοῖν, & μὴ ἀσμενίζοι οὕτω ποιεῖν τε & διδάσκων, μὴ χρονοποιεῖτω. ἔφη γὰρ προφητικῶς ὁ θεός· σὺ ἑπὶ γῆνων ἀπόσω, καὶ γὰρ ἀπόσωμαί σε, τὴν μὴ ἰερατεύειν μοι.

γ.

Οἱ οὐ δεῖ ἀρχοντας ψιφίζεσθαι ἐπίσκοπον.

Πᾶσαν ψιφίαν γινωσκόντων παρασχερόντων, ἐπίσκοπου ἢ πρεσβυτέρου ἢ διακόνου, ἀκυρον μένει κτ' καὶ κανὼνα λέγοντα· εἰ τις ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἀρχαῖσι χρησάμενος, δι' αὐτῶν ἐγκρατῆς ἐκκλησίας ᾗσθηται, καθαρῶς ἐξείσθαι & ἀφορεῖσθαι, & οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ πάντες. δεῖ γὰρ μέλλοντα προσβιβάζεσθαι εἰς ἐπίσκοπον, ὑπὸ ἐπίσκοπων ψιφίζεσθαι, καθὼς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ὤρεται ἐν τῷ κανόνι τῶν λέγοντι· ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθίστασθαι. εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ ποιῆσαι, ἢ διὰ κατεπίρρουσαν ἀνάγκην, ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἢ ἀπαντ' ἄλλοις ἐπὶ τὸ αὐτὸ σωμαζομένοις, συμπλήφων γινωσκόντων καὶ τῶν ἀπόντων, & σωπηδόνων διὰ γραμμάτων, τότε τὴν χρυσοποιεῖσθαι. τὸ δὲ κύριον τῶν γινωσκόντων εἶδῃσθαι καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ.

ANNO
CHRISTI
787.

Δ.

IV.

Γεετ τῆ ἀπέχεσθαι τῶν ἑπισκο-
πικῶν πάσης ὁσοληψίας.

Ο κήρυξ τῆς ἐκκλησίας Γαῦλος ὁ
θεῖος λόγος οἰονεὶ κανόνα πειθεῖς τοῖς
Εφεσίων πρεσβυτέροις, μάλλον ὅ παν-
τὴ ἱερατικῶ πληροφύματι, οὕτως ἐστὶ
ρησιδάθη εἰπὼν· Ἐργυρίου, ἢ χρυσίου,
ἢ ἱματισμοῦ οὐδένοσ ἐπέθυμῆσα· πάν-
τα ἕως ἐδέξα ὑμῖν, ὅτι κοπιῶντας δεῖ
ἀνπλαμβαίνεσθαι τῆς ἀδενουύτων·
μακαριῶ ἢ γυμνῶ τὸ δίδναι·
διὸ καὶ ἡμεῖς μαθητευθέντες παρ' αὐ-
τῶ, ὁμιλοῦμεν, μηδὲως ἀίχρῳκερδῶσ
ἑπινοεῖσθαι ἑπισκοπικόν, περὶ φασί-
μῶν περὶ φασίς ἐν ἀμδρπῆσ, ἀ-
πατεῖν χρυσίῳ, ἢ ἔργυριον, ἢ ἑτε-
ρῶ εἶδος τῶν ἰσῶ αὐτῶν πελοῦῶτας
ἑπισκοπῶσι, ἢ κληρικῶσι, ἢ μοναχοῖς.
Φησὶ γὰρ ὁ λόγος· ἀδικοὶ βασι-
λεῖαι θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι, καὶ, ἐκ
ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεδσ ἑπιστω-
εῖσθαι, ἀλλ' ὁ γονεῖσ τοῖς τέκνοισ. εἰ πρ
οῦν δι' ἀπατήσιν χρυσίου ἢ ἑτῆρου π-
νὸσ εἶδος, ἢ διὰ πνα ἰδιοπάθειαν βύρε-
δεῖν ἀπείργων τῆσ λειτουργίας, ἔ ἀφο-
εῖζων πνὰ τῆσ ἰσῶ αὐτῶν κληρικῶν,
ἢ σεπλὸν ναὸν κλείων, μὴ γίνεσθαι ἐν
αὐτῶ τῆσ θεοδ λειτουργίας, εἰσ ἀιαι-
εθται πλὴν ἐαυτῶ μανίαν ἑπιπέμπων,
ἀιαιεθτος ὄντως ὅσθι, καὶ τῆ ταινο-
παθεία ἰσοκείσεται, καὶ ἑπιστῆρα
ὁ πόνος αὐτῶ ἑπὶ πλὴν κεφαλῶ αὐ-
τῶ, ὡσ παρὰ βαπτου ἐντολῆσ θεοδ καὶ
τῆσ λόγοςολικῶν διατάξεων. Ἐραγ-
γέλλει γὰρ καὶ Γέξος ἢ κορυφαία τῆσ
λόγοςολων ἀκρότησ· ποιμαίνετε τὸ ἐν
ὑμῖν ποιμνιον τῶ θεοδ μὴ ἀιαγκασῶσ,
ἀλλ' ἐκοισίως καὶ θεόν· μὴ ἀίχρῳκερ-

Quod abstinentium sit episcopis
ab omni dati acceptione.

Prædicator ecclesiæ Paulus
diuinus apostolus ac si Cano-
nem ponens Ephesiorum pre-
sbyteris, imo vero & omni sa-
cratæ multitudini, ita fiducia-
liter perhibuit dicens: *Argen-
tum, aut aurum, aut vestem nul-
lius concupisci: omnia ostendi vo-
bis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos: beatius exi-
stimans dare. Propter quod &
nos edocti ab eo definimus, nul-
latenus episcopum turpis lucri
gratia excogitare ad excusan-
das excusationes in peccatis, &
expetere aurum vel argentum
aut aliam speciem ab episco-
pis, vel clericis, aut monachis
qui sub ipso sunt. Ait enim A-
postolus: *Iniqui regnum Dei non
possidebunt: Et, Non debent filii
parentibus thesaurizare, sed pa-
rentes filiis. Quisquis ergo pro-
pter exactiorem auri vel alte-
rius cuiuslibet speciei, aut pro-
pter proprium vitium inuen-
tus fuerit coercens a ministe-
rio, vel sequestrans aliquem
clericorum qui sub se degunt,
aut venerabile templum clau-
dens, ne in eo Dei ministeria
celebrentur, ad insensata suam
transmittens insaniam, insensa-
tus veraciter est; ac per hoc, si-
mili pœnæ eo subiecto, conuer-
tatur dolor eius in caput eius, ut
in transgressorem mandati Dei
& mandatorum apostolicorum.
Præcipit enim & Petrus prin-
cipalis apostolorum summitas:
*Pascite qui in vobis est gregem
Dei non coacte, sed spontanee se-
cundum Deum: non turpis lucri***

Ad. 20.

1. Cor. 6.

* affectum

1. Petr. 5.

gratia, sed prompte: neque ut dominantes in clero, sed forma facti gregis: Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloria coronam.

δῶς, ἀλλὰ παροχῆς μὴ ὡς κατακυριεύοντες τῆς κλήσεως, ἀλλὰ τυποὶ γινόμενοι τῆς ποιμαντικῆς· καὶ φανεροῦς τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς κομμιᾶς ἀμδρανίον τῆς δόξης σέφδρον.

ANNO CHRISTI 787.

V.

Quod qui exprobrant clericis, eo quod ordinati sunt in ecclesia sine datis, * epitimio subiacent.

* i. multa

Peccatum ad mortem est, quando quidam peccantes in-correcti persistunt. Hoc vero deterius est, si & arroganter elati insurgunt aduersus pietatem & veritatem; & præferentes mammona Dei obedientiæ, nullatenus regularibus eius præceptis intendunt. In his non est Dominus Deus, nisi humiliati a proprio respuerint fortasse excessu. Oportet enim eos magis accedere ad Deum, & cum contrito corde remissionem huius peccati & indulgentiam petere, & non gloriari in illicito dato. Iuxta enim est Dominus his qui tribulato sunt corde. Eos igitur qui gloriantur se per dationem auri ordinatos in ecclesia, & in hac maligna consuetudine quæ alienat a Deo & omni sacerdotio, sperant; & ex hoc impudenti facie & non operto ore exprobrabilibus verbis eos qui ob virtutem vitæ a sancto Spiritu electi & constituti sine datione auri sunt, inhonorant; primo quidem nouissimum gradum accipere sui ordinis definitum: quod si permanserint, per epitimium corrigantur. Si vero quis claruerit super consecratione hoc aliquando faciens, efficiatur secundum apo-

Psalm. 33.

εἰ.
Οἱ ὀνειδίζοντες τῶν κληρικών, διὰ τὸ πετέχθαι ἐν ἐκκλησίᾳ χειρὸς δόσεως, ἐπιτιμῶν ὑποκεινται.

Ἀμδρτία πρὸς θαλάττον ὄσιν, ὅταν πνὲς ἀμδρτάνοντες ἀδιορθωτοὶ μὲν ὦσι. τὸ δὲ πύτου χεῖρον, εἰὰν ἔτραχηλιώτες κατεξάνισανται τῆς δισσεβείας ἔκ τῆς ἀληθείας, ἔκ τῆς προσημωμῆς τῆς μαμωναιᾶς τῆς θεοδυστασίας, ἔκ τῆς κανονικῶν ἀντιδιατάξεων μὴ ἀνεχόμενοι. διὸ ἐν πύτοις ἐκ ἑστὸ κέλεος ὁ θεός· εἰ μὴ πύταπεινωθέντες τῶν ἰδίων σφάλματος ἀνανήψωσι. χεῖρ γὰρ μᾶλλον αὐτοῖς προσερχεσθαι πᾶσι θεῷ, ἢ μὴ σωτετεριμμένῃς καρδίαις τῆς ἀφροσύνης πύτου τῆς ἀμδρτηματός ἔκ τῆς συλζώρησιν ἀπειθεῖαι, οὐχ ἔναβρωῦν ἔσθαι τῆ ἀδελφῶν δόσε. ἐγγὺς γὰρ κέλεος τοῖς σωτετεριμμένοις τῆς καρδίας. τῶν οὐκ ἐγκραυχόμενοις διὰ δόσεως χειρὸς πετέχθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῶν τῆς πονηρᾶς σινηθείας ἐπιπέλλοντες τῆ ἀλλοσελεύσει ἀπὸ τῆς θεοδυστασίας ἱεροσεύειας, καὶ ἐκ πύτου ἀναδῆναι πρὸς ὁπῶ καὶ ἀπεκαλύπτω σῶμα ὀνειδιστικοῖς λόγοις τῶν διὰ δρεπλῶ βίου ὑπὸ τῆς ἀγίου πνύματος ἐκλεχθέντας ἔκ καταταχθέντας ὡς δόσεως χειρὸς ἀπμάζοντες, πρὸς τὸν μὲν ἔπο ποιούντας τῆ ἔραστον βαθμὸν λαμβάνειν τῆ οικείου τάγματος· εἰ δὲ ἐπιμωμῶν, διὰ ἐπιτιμῶν διορθουμένους. εἰ δὲ πρὸς ἐπιχροτονία φανείη πύτι πύτο πεποικῶς, γινέσθαι κατὰ τὸ ἀποστολικόν

στολικόν

ANNO
CHRISTI
787.

σολικὸν κανόνα ὁ λέγων· εἰ τις ἐπί-
σκοπος διὰ χρημάτων τῆς αἰτίας ταύ-
της ἐγκρατῆς γῆνται, ἢ πρεσβύτε-
ρος, ἢ διάκονος, κατὰ τρεῖς καὶ αὐ-
τὸς καὶ ὁ χροτονήσας, καὶ ἐκκοπή-
σῃ παντάπασι καὶ τῆς κοινωνίας, ὡς
Σίμων ὁ μάγος ἔσθ' ἐμὸς Γ' ἔδου. ὡ-
σαύτως καὶ κατὰ (V) δευτέρῳ κανό-
να τῆς ἐν Καλχηδονί ὁσίων πατέρων
ἡμῶν, λέγων· εἰ τις ἐπίσκοπος ἐπὶ
χρημασι χροτονίδω ποιήσῃται, καὶ εἰς
περὶ αὐτῶν καταγένη τὴν ἀπεστατον χά-
ειν, ἢ χροτονήσῃ ἐπὶ χρημασιν ἐπί-
σκοπον, ἢ χροτονήσῃ πρεσβυτέ-
ροι, ἢ διάκονοι, ἢ πνα τῆς ἐν τῷ κλη-
ρο καταλειθουμένων ἢ περὶ ἀλο-
πο ἐπὶ χρημασιν οἰκονόμων, ἢ ἐκδικον,
ἢ ἀφραμονάριον, ἢ ὅλως πινὰ τῶ κανό-
νος δι' ἀγροκέρδιου οἰκίαν· ὁ ποδο
ἐπιχρησται ἐλεγχθεὶς κινδυνώτω εἰς
τὸ ἴδιον βαθμὸν· καὶ ὁ χροτονούμε-
νος μηδὲν ἐκ τῆς κατ' ἐμπολείου ὠφε-
λείσῃ χροτονίας, ἢ περὶ ἀλοῆς· ἀλλ'
ἔστω ἀλλότῃ τῆς αἰτίας ἢ τῆς φρον-
ήματος, οὐτὶς ἐπὶ χρημασιν ἐτυχεν.
εἰ δὲ τις καὶ μεσιτεύων φανεῖται τοῖς οὐ-
τως ἀγροῖς ἢ ἀδεμίτοις λήμμασι, καὶ
οὗτος, εἰ μὴ κληρικὸς εἴη, ἐκ τῆς οἰ-
κείου ἐκπιπέτω βαθμοῦ· εἰ δὲ λαϊκὸς
ἢ μοναχὸς, ἀφορεῖσθῶ.

5.

Γεὰ τῆς γίνεσθαι τοπικῶν συνέδων
κατὰ χρόνον.

Ἐπειδὴ τῶ κανὼν ὅστιν ὁ λέγων· δις
τῶ ἔτους καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν χρο-
νίδωσθαι διὰ σωμαζερίσεως ἐπισκό-
πων τὰς κανονικὰς ζητήσεις· διὰ τοῦ
quæ dicit : Bis in anno per singulas
conuentum episcoporum regulares
Concil. Tom. 19.

stolicam regulam quæ dicit : Si Can. 38.
quis episcopus per pecuniam di-
gnitatem hanc obtinuerit, vel
presbyter aut diaconus, depo-
natur & ipse & qui eum conse-
crauit, & excidatur omnimo-
dis etiam a communione, quem-
admodum Simon magus a me
Petro. Similiter & iuxta se-
cundam regulam sanctorum pa-
trum qui apud Calchedonem
conuenerunt, quæ ait : Si quis
episcopus per pecunias conse-
crationem fecerit, & sub pre-
cio redegerit gratiam quæ non
potest vendi, ordinaueritque
per pecunias episcopum, vel
chorepiscopum, siue presby-
teros aut diaconos, aut quem-
dam eorum qui in clero connu-
merantur : aut prapofuerit per
pecunias œconomum vel de-
fensorem, siue mansionarium,
aut prorfus quemquam qui sub
regulam est, turpis lucri gratia:
qui hoc conatus fuerit agere,
si conuictus fuerit, proprii gra-
dus periculum subeat : & qui
consecratus est, nihil proficiat
ex consecratione vel promotio-
ne quæ per negotiationem effe-
cta est; sed sit alienus a digni-
tate * & sollicitudine quam per
pecunias consecutus est. Si vero
quis mediator apparuerit in hu-
iusmodi turpibus & illicitis * da-
tis; si quidem clericus fuerit,
proprio gradu decadat : si vero
laicus vel monachus, excom-
municetur.

* seu

* luccis

VI.

Vt efficiatur localis Synodus
per annum.

Quoniam quidem regula est, Conc. Nicæ
cap. 5.
inquisitiones : propter fati-
Kkkk

* Gr. quod inopia laborent ad iter Can. 8. Anaf. verb. * Ne te moveat, si hanc definitionem nos minime habeamus, cum & earū nonnullas quas inter Canones habemus, in auctoritatem non recipiamus, sicut quasdam ex Conciliis. Alia namque apud Græcos tantum, alia vero apud certos solum prouincias in obseruantia obseruantur, sicut sunt Laodicensis Concil. 16. & 17. regule, que apud Græcos tantum seruantur. nec non & Africanorum Conciliorum 6. & 8. capitula, qua nulla prouincia seruare nisi Africana dignoscitur. * Gr. Synodo autem peracta Psalm. 18. Psal. 6.

gationem & * vt opportune habeantur ad iter agendum hi qui congregandi sunt, * definierunt sextæ Synodi sancti patres, omni excusatione remota, modis omnibus semel in anno fieri, & deprauata corrigi. Hunc ergo Canonem & nos renouamus: & si quisquam princeps inuentus fuerit hoc prohibere, communionem priuetur. Si quis vero metropolitanorum hoc neglexerit agere absque necessitate vel vi, seu aliqua rationabili occasione, canonicis pœnis subiaceat. * Dum autem Synodus agitur super canonicis & euangelicis negotiis, oportet congregatos episcopos in meditatione & solitudine fieri custodiendorum diuinorum & viuificorum Domini mandatorum: in custodiendis enim illis retributio multa; quia & lucerna mandatum: lex autem lux, & via vitæ argutio & disciplina est; & mandatum Domini lucidum illuminans oculos. Porro non habeat metropolitanus licentiam ex his quæ defert episcopus secum, siue iumentum, siue aliam speciem expetendi. Quod si hoc egisse conuictus fuerit, soluat quadruplum.

VII.

Quod templa nouiter sine reconditis sanctorum reliquiis dedicata oporteat suppleri.

Ait Paulus diuinus apostolus: *Quorumdam peccata manifesta sunt, quorumdam autem & subsequuntur.* Peccatis ergo præuenientibus, & alia peccata his accidunt. Impiam itaque Christianos accusantium hæresim & alia impietates subsecutæ sunt.

πῶ σωφροσύνη & ἡ ἐνδεώς ἔχον πρὸς ὀδοιπορίῳ τῶν σωμαθεραπευτῶν, ὡς εἶπεν ὁ πῆς ἐκτῆς σινοδου ὅσοι πατέρες, ἔξ ἁπαντος ἕξου ἐ προφάσεως ἀπαξ τῆς ἐνιαυτῶ γίνεσθαι, καὶ τὰ ἐσφαλμένα διορθοῦσθαι. τοῦτον οὖν τὸ κανόνα ἐ ἡμεῖς διανεοῦμεν· καὶ εἰ τις ἐβρεθῆ ἀρχῶν τοῦτον καλύων, ἀφορίζεσθαι. εἰ δὲ τις ἐκ τῶν μητροπολιτῶν ἀμελήσει τοῦτο γίνεσθαι ἐκτὸς αἰάγκης ἐ βίας, καὶ πνος διλόγου προφάσεως, τῶς κανονικοῖς ἑπιτημίαις ὑποκείσθαι. πῆς ὅ * σινοδου γινομένης παρὰ κανονικῶν καὶ ἀγαθῶν προσηματιῶν, δεῖ τοῖς σωμαθεραπεύουσιν ἑπισκοποῖς ἐν μελέτῃ & φρονήσει γίνεσθαι τῆς φυλάξεσθαι τὰς δεῖας καὶ ζωοποιεῖς ἐντολάς τῆς θεοῦ. ἐν γὰρ τῶν φυλάξεσθαι αὐτὰς ἀναπόδοσις πολλή· ὅτι καὶ λύχνος ἐντολή, νόμος δὲ φῶς, καὶ ὁδὸς ζωῆς ἐλεγχος & παιδεία· ἐν ἐντολῇ κρείου πληγῆς φωτίζουσα ὀφθαλμοῖς. μὴ ἔχον δὲ ἀδύναμι τῶν μητροπολιτικῶν, ἔξ ὧν ἑπιφέρουται ὁ ἑπισκοποι μετ' αὐτῶν, ἢ κτεῖνος, ἢ ἕτερον εἶδος ἀπειτηνῶν. εἰ δὲ τοῦτο ἐλεγχθῆ, ἀποπίσ τὸ τετραπλάσιον.

ζ.

Οἱ τῶν ἐγκαινιῶν ναοῦ ἐκτὸς καταθέσεως λειψάνων ἁγίων δεῖον ἀναπληροῦσθαι.

ΕΦΗ Γαῦλος ὁ δεῖ ὁ ἀπόστολος· πνῶν αἱ ἀμάρτια περὶ δηλοῖ εἶσι, ποὶ δὲ καὶ ἐπακολούθοσιν. ἀμάρτιῶν οὖν πορεκαταλαβοῦσιν, καὶ ἕτεροι ἀμάρτια παρέπονται ταύταις. τῆ οὖν ἀσέβει αἰρέσει τῶν χριστιανοκατηρέων & ἄλλα ἀσεβήματα σιωπολοῦσθαι, ἀλλὰ ἀσεβήματα σιωπολοῦσθαι, ἀλλὰ ἀσεβήματα σιωπολοῦσθαι, ἀλλὰ ἀσεβήματα σιωπολοῦσθαι.

ANNO CHRISTI 787.

ὡσπερ γὰρ τῶν ἁγίων εἰκόνων ὄψιν ἀφείλοντο ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἔπειτα πάλιν ἐξήγαγον, ἀλλὰ καὶ ἀνανεωθῆναι, ἔπειτα τῶν ἐγγράφων καὶ ἀγράφων δεσμοδεσίων οὕτως κρατεῖν. ὅσοι οὐκ ἐπιποιήσονται κατεργασθῆσαν ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων μὲν ἄρτιον, ὁμοίως ἐν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἁγίαν λειψάνων μὲν ἔστι τῆς σωτήριου βίτης. ἔπειτα ὑπο τῆς ἁγίας τῆς ὑπερῆς ἁγιοπνεύματος χωρὶς ἀγίων λειψάνων κατεργασθῆσαν, κατεργασθῆσαν, ὡς παραβεβηκώς τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις.

Sicut enim venerabilium imaginum vultum abstulerunt ab ecclesia, ita & alios quosdam mores deseruerunt, quos & oportet renouari, & secundum scriptam & non scriptam legislationem denuo detineri. Quotquot ergo venerabilia templa consecrata sunt absque sanctis reliquiis martyrum, definimus in eis reliquiarum vna cum solita oratione fieri positionem. Et si a praesenti tempore inuentus fuerit episcopus absque ipsanis consecrare templum, deponatur, vt ille qui ecclesiasticas traditiones transgreditur.

VIII.

Ὅτι τῶν Ἑβραίων οὐ καὶ δεχέσθαι, εἰ μήτου ἔξ ἐλικρινοῦς καρδίας ἴππερ ἴωσιν.

Quod Hebraeos non oporteat recipi, nisi forte ex sincero corde conuersi fuerint.

Ἐπειδὴ πλανώμενοι πνεύσει ἐκ τῆς ἁγίας Ἑβραίων θρησκείας, μυκτηρίζοντες ἐδοξάσαντο Χριστὸν θεόν, παρομοιοῦντες Χριστὸν, αὐτὸν δὲ ἀρνέουσι, κρύβδοντες καὶ λαθραῖως σαββαρίζοντες, καὶ ἔπειτα Ἰουδαίκα ποιῶντες. ὁμοίως τούτοις μήτε εἰς κοινωνίαν, μήτε εἰς βίβλιν, μήτε εἰς ἐκκλησίαν δεχέσθαι. ἄλλα φανερόν ἐστιν ὅτι τῶν αὐτῶν θρησκείαν Ἑβραίων· μήτε τῶν παιδῶν αὐτῶν βαπτίζοντες, μήτε δουλοὺς ἀνήσασθαι ἢ κτλ. εἰ δὲ ἔξ ἐλικρινοῦς καρδίας ἔπειτα ἴππερ ἴωσιν αὐτῶν, καὶ ὁμολογήσῃ ὅλης καρδίας, θριαμβώσῃ τὰ κατὰ αὐτὸν ἔστι κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἄλλοις ἐλεγχθῆναι καὶ διορθώσασθαι, ποδὸν παρομοιοῦντες καὶ βαπτίζοντες, καὶ τῶν παιδῶν αὐτῶν καὶ ἀσφαλίζεσθαι αὐτοῖς λόγους ἁγίων Ἑβραίων ἱππερ ἴωσιν. εἰ δὲ μὴ ἔτι ἔχοντες, μηδαμῶς αὐτοῖς παρομοιοῦντες.

Quoniam errantes hi qui ex Hebraeorum superstitione consistunt, subannare se Christum Deum existimant, simulantes Christianizare, ipsum autem negant, clam & latenter sabbatizantes, & alia Iudaeorum more facientes: definimus hos neque in communionem, neque in orationem, neque in ecclesiam suscipi; sed manifeste sint secundum religionem suam Hebraei: neque pueros eorum baptizari, neque seruum * emi vel accipere. Si vero ex sincero corde ac fide conuerterit se quis eorum, & confessus fuerit ex toto corde, diuulgans mores eorum & res, vt alii etiam arguantur & corrigantur; hunc suscipi & baptizari, & pueros eius: quin & * obseruari eos, vt recedant ab Hebraicis adinventionibus, definimus: alias autem nullatenus admittendos.

* Gr. emere vel possidere.

* cantos reddi

IX.

De non abscondendo libro quolibet hereseos Christianos accusantium.

Omnia puerilia ludibria, infanasque debacchationes atque conscripta, quæ falso contra venerabiles imagines facta sunt, dari oportet in episcopio Constantinopoleos, vt recondantur cum ceterorum hæreticorum libris. Si vero quis inuentus fuerit hæc occultare, siquidem episcopus aut presbyter vel diaconus fuerit, deponatur: si vero monachus aut laicus, anathematizetur.

X.

Quod non oporteat clericum relinquere parochiam suam, & ad aliam transire absque notitia episcopi.

Quoniam quidam clericorum paruipendentes canonicam constitutionem, relinquunt parochiam propriam, & ad alias parochias conuolant, & maxime in hac Deo seruanda regia vrbe sese apud principes locant, in eorum oratoriis Missas facientes: hos absque proprio episcopo & Constantinopolitano antistite non licet suscipere in qualibet domo vel ecclesia: quod si hoc fecerit, & ita peruerauerit, deponatur. Quotquot autem cum conscientia prædictorum hoc fecerint sacerdotum, non licet eis mundanas & sæculares curas suscipere, præsertim cum hoc agere prohibeantur a sacris Canonibus. Quisquis autem apparuerit eorum, qui dicuntur maiores, curam tenere, aut definat, aut

θ.

Γιερὲ τῶ μὴ κρύπτειν πινὰ χειρισμο-
κατηροελκῆς αἰρέσεως
βίβλων.

Γὰντα τὰ μειρακιώδη αἰδύρματα
ἢ μανιώδη βακχεύματα, τὰ ψευδο-
συζητήματα καὶ τῶν σεπτιῶν εἰκόνων
ἠγρόμματα, δεόν δὲ διδῶναι ἐν τῷ Ἐπισκο-
πήϊω Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα ἀποτε-
θῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν αἰρετικῶν βίβλων.
εἰ δὲ τις ἀντιθέσῃ ταῦτα κρύπτων, εἰ μὴ
Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος
εἴη, καθαιρεῖσθαι· εἰ δὲ μοναχὸς ἢ λαϊ-
κὸς, ἀναθεματισθῆναι.

ι.

Οτι οὐ δεῖ κληρικὸν ἀπολιπεῖν πλὴν
ἐαυτοῦ παροικίαν, καὶ ἐν ἑτέρᾳ
ἀφικέσθαι χωρὶς εἰδήσεως
τῆς Ἐπισκόπου.

Ἐπειδὴ πῆρες τῶ κληρικῶν ἀφραλο-
γιστοὶ τῶ κανονικῆς διατάξεως, ἀπο-
λιπόντες πλὴν ἐαυτῶν παροικίαν, εἰς ἑτέ-
ρας παροικίας ἐκτρέχουσι, καὶ πλείστον
ἢ ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυλάκτῳ & βασιλί-
δι πόλει, & εἰς ἀρχοντας προσεδρεύου-
σιν, ἐν τοῖς αὐτῶν δικηταῖς τὰς λει-
τουργίας ποιῶντες· οὐκ οὐδὲ χωρὶς
τῆς ἰδίου Ἐπισκόπου & τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως ἐκ ἕξει δεχθῆναι ἐν οἰοδη-
ποτε οἰκῶν ἢ ἐκκλησίᾳ· εἰ δὲ ποδοποιή-
σῃ, Ἐπιμύριον καθαιρεῖσθαι. ὅσοι δὲ
μετ' εἰδήσεως τῆς παρελεθόντων ἱε-
ρέων ποδοποιήσῃ, ἐκ ἕξει αὐτοῖς
κοσμικὰς & βιωτικὰς φροντίδας ἀνα-
λαμβάνεσθαι, ὡς κεκάλυπται ποδο-
ποιεῖν παρὰ τῆς θεῶν κανόνων. εἰ δὲ
τις φωραθῆναι τῶν λεγομένων μείζον-
των φροντίδας ἐπέχων, ἢ παυσάσθαι, ἢ

ANNO CHRISTI 787.

κατατρέψω· μάλλ' ἢ μὴ οὐκ ἦτο
πρὸς διδασκαλίαν τῶν παιδῶν καὶ
τῶν οικετῶν, ἐπιαναγιώσκων αὐτοῖς
τὰς θείας γραφάς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
τίω ἱεροσουλῶν ἐκλήροσται.

deponatur : potius autem ma-
neat ad magisterium tam pue-
rorum, quam famulorum, rele-
gens eis diuinas scripturas : ad
hoc enim etiam sacerdotium
consecutus est.

ια'.

XI.

Ὅτι δεῖ οἰκονόμους εἶναι ἐν τοῖς ἐπι-
σκοπέοις καὶ ἐν τοῖς μοναστηείοις.

Quod oporteat œconomos esse in
episcopis ac monasteriis.

Υπόχρεω ὄντες πάντας τῶν θείων
κανόνας φυλάττειν, καὶ τὸ λέγοντα,
οἰκονόμους εἶναι ἐν ἐκαστῇ ἐκκλησίᾳ,
παντὶ ἴστω ἀπαρεχέτωρον διατηρεῖν
ὀφείλομεν. καὶ εἰ μὴ ἐκάστος μητρο-
πολίτης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῆς καθεστῶ
οἰκονόμος, καλῶς αὐτῶν ἐξοί· εἰ δὲ μὴ
γέ, ἔξ αὐθεντίας ἰδίας τῶ Κωνσταντι-
νουπόλεως ἐπισκόπου ἀδικᾷ ὅτι πρὸς
χρεῖσται οἰκονόμος ἐν τῇ αὐτῆς ἐκ-
κλησίᾳ. ὡσαύτως καὶ τοῖς μητροπολί-
ταις, εἰ ἢ ἴστω αὐτῶν ἐπισκοποὶ οὐ
παραρουῶνται οἰκονόμοις ἐγκαταστή-
σαι ἐν ταῖς ἐαυτῶν ἐκκλησίαις. τὸ αὐ-
τὸ δὲ φυλάττειν καὶ ἐπὶ τῶν μονα-
στηρίων.

Cum simus debitores omnes
sacras literas custodire, & eam
quæ dicit, in vnaquaque eccle-
sia œconomos esse, modis om-
nibus inuiolabilem conseruare
debemus. Et si quidem vnus-
quisque metropolitanus in sua
ecclesia constituerit œcono-
mum, bene vtique : sin au-
tem, ex auctoritate * propria
Constantinopoleos episcopo li-
centia est præponendi œcono-
mum in eius ecclesia : similiter
& metropolitanis, si episcopi
qui sub ipsis sunt, non fate-
gerint œconomos statuere in
suis ecclesiis. Idipsum autem
seruandum est etiam in mona-
steriis.

Can. 16.
Concil.
Calched.

* Gr. spe-
ciali

ιβ'.

XII.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐκποιεῖσθαι ἐπίσκοπον ἢ
ἡγούμενον ἐν τῶν πρὸς αἰσίων
τῆς ἐκκλησίας.

Quod non oporteat episcopum vel
abbatem alienare quid de
* proastriis ecclesie.

Εἴ τις ἐπίσκοπος ἀρεσκῆ ἢ ἡγού-
μενος ἐν τῶν αὐτοκρατορῶν τῶ ἐπισκο-
πέου ἢ τῶ μοναστηρίου ἐκποιεῖσθαι
εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα, ἢ καὶ ἐπέχει
πρὸς ἄλλο ἐκδοῦν, ἀμυρον εἶναι τίω
ἐκδοσὶν καὶ τὸ κανόνα τῶν ἀγίων ἀπο-
στόλων λέγοντα· πάντων τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ ἐπίσκο-
πος ἐχέτω τίω φρονήσει, καὶ διοικήσει

Quisquis episcopus inuen-
tus fuerit vel abbas de * salariis
episcopii siue monasterii trans-
ferre quidquam in principum
manus, vel etiam alii personæ
conferre, * irritum sit quod da-
tum esse constiterit, secundum
† Canonem sanctorum aposto-
lorum qui dicit: Omnium eccle-
siasticarum rerum episcopus so-
licitudinem habeat, & dispense

* i. subuē-
nis

* agris, seu
fundis

* Gr. irrita
sit alienatio
secundum
† Can. 39.

cas tamquam Deo contemplan-
te: non liceat autem ei fraudare
quidquam ex illis, vel cognatis
propriis donare quæ Dei sunt.
Quod si pauperes fuerint, vt
pauperibus largiatur: sed non
sub eorum occasione quæ sunt
ecclesiæ* defraudentur. Quod
si & excusationem prætende-
rint, damnum facere, & nihil ad
profectum agrum existere; nec
sic principibus qui per loca illa
sunt, tribuatur ager vel locus,
sed clericis vel agricultoribus.
Quod si calliditate vsus fuerit, &
a colono vel clerico emerit prin-
ceps agrum; etiam sic irrita sit
venditio, & restituatur episco-
pio vel monasterio: & episco-
pus vel abbas hoc faciens abii-
ciatur, episcopus quidem ab epi-
scopio, abbas autem a monaste-
rio, tamquam qui dispergit ma-
le quæ non collegit.

* Gr. ve-
numdet.

αὐτὰ ὡς τῆς θεοῦ ἐφορῆτος· μὴ ὄξεί-
ναι δὲ αὐτῶν σφετερίζεσθαι ἢ ὄξεί-
ναι, ἢ συγγυῖαν ἰδίους τὰ τῆς θεοῦ χα-
ρίζεσθαι. εἰ δὲ πένητες εἴεν, ἵπποχρη-
γίτω ὡς πένησιν, ἀλλὰ μὴ περιφά-
σι πούτων τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀπέμυπο-
λείτω. εἰ δὲ περιφασίζοντο ζημίαι
ἐμποιῖν, καὶ μηδὲν πρὸς ὄνησιν τυγ-
χάνειν (W) ἀρεθὸν, μηδὲ οὕτως τοῖς κτῆ-
τόπον ἀρῆσιν ἐμδιδόναι (W) τόπον, ἀλλὰ
κληρικῶς ἢ γεωργῶς. εἰ δὲ πανουρ-
γία πονηρῶς χρῆσιντο, καὶ ἐν τῆς γεωρ-
γοῦ ἢ τῆς κληρικῶς ὠνήσεται ἀρῶν (W)
ἀρεθὸν, ἢ οὕτως ἀκυρον εἶναι πῶν περι-
σιν, ἢ ἄποκατασταθῆναι ἐν τῷ ἵπποκο-
πέῳ ἢ ἐν τῷ μοναστείῳ· ἢ ἵπποκο-
πιῶν ἢ ἡγεμόντος τοῦτο ποιῶν ἐμδω-
χθήτω, ὁ μὲν ἵπποκοπος τῆς ἵπποκο-
πέου, ὁ δὲ ἡγεμόντος τῆς μοναστείου,
ὡς διασκορπίζων κακῶς ἀ οὐ σωή-
ρα γῆ.

XIII.

1. *Quod in magna damnatione
sint hi, qui monasteria
communia faciunt
habitacula.*

Quoniam propter calamita-
tem, quæ pro peccatis nostris in
ecclesiis facta est, subreptæ sunt
a quibusdam viris quædam ve-
nerabiles domus, tam videlicet
episcopia, quam monasteria, &
facta sunt communia diuerforia:
si quidem voluerint ii qui hæc
retinent, reddere ea, vt * secun-
dum antiquitatem instauren-
tur, bene & optime: alioquin, si
de sacro catalogo fuerint, hos
deponi præcipimus: si vero mo-
nachi vel laici, excommunicari:
quos nimirum constat con-
demnatos esse a Patre & Filio
& Spiritu sancto: & deputentur

* Gr. in pri-
stinum sta-
tum

17.

Οπ μεγάλης κατακρίσεως ἀξιοί
εἰσιν (W) τὰ μοναστήρια
κοινοῦτες.

Ἐπειδὴ διὰ πῶν γυροδύλων κτῆ τῆς
ἀμδρπίας ἡμῶν συμφορῶν ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις, καθρηπῆσθαι πνεις διαγίς
οἶκοι ὑπὸ πνων αἰδρωῶν, ἵπποκοπέα
τε καὶ μοναστήρια, καὶ ἐγγύοντο κοινὰ
καταγῶγια· εἰ μὲν (W) διακρατουῦτες
ταῦτα περιαιρουῦνται ἀποδιδόναι, ἵνα
κτῆ τὸ δὲ χαί (W) ἀποκατασταθῶσιν, ἢ
ἢ καλῶς ἐχθ· εἰ δὲ μὴ γε, εἰ μὲν τῆς
καταλόγου τῆς ἱερατικῆς εἴσι, πούτοις
καταρεῖσθαι περιάσασθαι· εἰ δὲ μο-
ναχοῖ ἢ λαϊκοῖ, ἀφορίζεσθαι, ὡς ὄντας
κατακρίτους ἀπὸ τῆς πατρὸς ἢ τῆς υἱοῦ ἢ
τῆς ἀγίου πνεύματος· καὶ τεπέχθωσαν,

ANNO CHRISTI 787.

ὅπου ὁ σάλληξ οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται, ὅτι τῆς κυρίου φωνῆ ἐναντιώμεθα, τῆς λεγομένης· μὴ ποιεῖτε τὸ οἶκον ἑπαύσης μου οἶκον ἐμπορείας.

vbi vermis non moritur, & ignis non extinguitur: quia voci Domini aduersantur, quæ dicit: Non faciatis domum patris mei domum negotiationis.

XIV.

Quod non oporteat sine manus impositione legere in collecta super ambonem.

Quia ordo debet in sacra-
tione custodiri, omnibus liquet: & cum diligentia conseruare sacerdotii promotiones, Deo est prorsus acceptum. Et quoniam videmus sine manus impositio-
ne a paruula ætate tonsurâ cleri quosdam accipientes, nondum ab episcopo manus impositione percepta super ambonem irregulariter in collecta legentes, præcipimus amodo id minime fieri: id ipsum quoq; conseruandum est etiam inter monachos. Lectoris autem manus impositionem licentia est vnicuique abbati in proprio monasterio solummodo faciendi, si dumtaxat abbati manus impositio facta noscatur ab episcopo secundum morem præficiendorum abbatum, dum constet illum esse presbyterum. Simili modo secundum antiquam consuetudinem chorepiscopos præceptione episcopi oportet promouere lectores.

* Gr. sacerdotio

ιδ.

Ὅπου ἡ εὐχὴ ἀναγνώσεως ἀναγνώσκων ἐν τῇ συνάξει ἐπι-
ἀμβων.

Ὅπου τὰς ἐμπολιτεύετα ἐν ἱερωσίᾳ, πᾶσιν ἐξεδίηλον. Ἐν ἀκριβείᾳ διατηρεῖν τὰς τῆς ἱερωσύνης ἐγχειρίδας, διὰ ὅτιν διαρέσον. καὶ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐκ τῆς χροστείας νηπόθεν πῶ κουραὶ τῆ κλήρου λαβόντας πνας, μὴ πω δὲ ἐπὶ ἐπισκόπου χροστείας λαβόντας, Ἐ ἀναγνώσκοντας ἐν τῇ συνάξει ἐπι ἀμβωνος, ἀκανονίως ποδοποιουῦτας, διὰ τὸ ἐπιποδοῦν ἐπὶ τὸν ποδὸν μὴ γίνεσθαι τὸ αὐτὸ δὲ φυλάττειν καὶ ἐπὶ μοναχῶν. ἀναγνώσου δὲ χροστείας ἀδελφὰ ὅτιν ἐν ἰδίῳ μοναστηρίῳ καὶ μόνον ἐκαστὸν ἡγουμένω ποιεῖν, εἰ αὐτὰ τῷ ἡγουμένῳ ἐπέτεται χροστεία παρὰ ἐπισκόπου πρὸς περεδρίαν ἡγουμένου, δῆλον ὄντ' αὐτὸν πρεσβυτέρου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον ἕδος τῶν χροστεκόπων κατ' ἐπίσημὸν τῶ ἐπισκόπου δεῖ πρὸς ἀνάγνωση.

ιδε.

Ὅπου οὐ δεῖ κληρικὸν ἐν δυσὶν ἐκκλησίαις κατατάσσασθαι.

Κληρικὸς διὰ τῶ ἀπόντος μὴ κατατάσσασθαι ἐν δυσὶν ἐκκλησίαις· ἐμπορείας γὰρ ἔστι ἀίχρουμερίας ἰδίον τῆτο, Ἐ ἄλλοτερον ἐκκλησιαστικῆς συν-

XV.

Quod non oporteat clericum duabus ecclesiis connumerari.

Clericus ab instanti tempore non connumeretur in duabus ecclesiis. Negotiationis enim est hoc & turpis comodi proprium, & ab ecclesiastica consuetu-

dine penitus alienum. Audi-
uimus enim ex ipsa dominica
voce: *Quia nemo potest duobus*
dominis seruire. aut enim unum
odio habebit, & alterum dili-
get: aut unum sustinebit, & al-
terum contemnet. Vnusquisque
ergo secundum apostolicam vo-
cem, in quo vocatus est, in hoc
debet manere, & in vna lo-
cari ecclesia. Quæ enim per
turpe lucrum in ecclesiasticis
rebus efficiuntur, aliena con-
sistunt a Deo. Ad vitæ vero hu-
ius necessitatem studia sunt di-
uersa: ex his vero qui voluerit,
acquirat corporis opportuna.
Ait enim Apostolus: *Ad ea quæ*
mibi opus erant, & his qui me-
cum sunt, ministrauerunt ma-
nus istæ. Et hæc quidem in hac
a Deo conferuanda vrbe. Ce-
terum in villis quæ foris sunt,
propter inopiam hominum in-
dulgeatur.

θείας, ηκούσαμεν γὰρ ἕξ αὐτῆς τῆς κυ-
ριακῆς φωνῆς· ὅτι οὐ δύναται τις δυ-
οὶ κυριοῖς δουλεύειν. ἢ γὰρ ἕνα μι-
σησῆ, & ἕτερον ἀγαπήσῃ· ἢ τὸ ἐνός
ἀντιθέσεται, καὶ τὸ ἐτέρου καταφρονή-
σῃ. ἕκαστος οὖν κατὰ τὴν ἀποστολικὴν
φωνὴν, ἐν ᾗ ἐκλήθη, ἐν πύτῳ ὀφεί-
λει μῆνειν, καὶ ἀποσπασθῆναι ἐκ μιᾶς
ἐκκλησίας. τὰ γὰρ δι' ἀργροκέρδη μ-
νόμημα ἵπτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρε-
μάτων, ἀλλοτρία ἔσονται καὶ θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων. πρὸς τὴν τῆς βίου πύτῳ
χρείαν ἵπτι δὲ ἀργροκέρδη μ-
νόμημα ἵπτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρε-
μάτων, ἀλλοτρία ἔσονται καὶ θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων. πρὸς τὴν τῆς βίου πύτῳ
χρείαν ἵπτι δὲ ἀργροκέρδη μ-
νόμημα ἵπτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρε-
μάτων, ἀλλοτρία ἔσονται καὶ θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων. πρὸς τὴν τῆς βίου πύτῳ
χρείαν ἵπτι δὲ ἀργροκέρδη μ-
νόμημα ἵπτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρε-
μάτων, ἀλλοτρία ἔσονται καὶ θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων.

Math. 6.

1. Cor. 7.

Act. 10.

XVI.

Quod non oporteat sacratum vi-
rum vestimentis preciosis
indui.

Omnis iactantia & ornatura
corporalis aliena est a sacro or-
dine. Eos ergo episcopos vel
clericos qui se fulgidis & claris
vestibus ornant, emendari o-
portet. Quod si in hoc perman-
ferint, epitimio tradantur. Si-
militer eos qui vnguentis inun-
guntur. Quoniam vero radice
amaritudinis exorta, contami-
natio facta est in catholica ec-
clesia Christianos calumnian-
tium hæresis, etiam hi qui hanc
receperunt, non solum imagi-
narias picturas abominati sunt,
sed & omnem reuerentiam re-
pulerunt, eos qui religiose ac pie

15.
Οτι οὐ δεῖ ἱερατικὸν ἀνδρα ἱμα-
τίοις πολυτελέσιν ἀμφιέν-
νυθαι.

Γὰρ ἡ βλακεία & κόσμησις στομα-
τικῆ ἀλλοτρία ἔστι τῆς ἱερατικῆς τέ-
ξεως. Ἐὐὸν οὖν ἑαυτοῦ κοσμουῦντας
ἐπιποκόποις ἢ κληρικῶν δι' ἐδήτων
λαμπρῶν & περὶ φανῶν, τοῦτοις διορ-
δοῦναι χρὴ· εἰ δὲ ἐπιμύθουιν, ἐπιμύθου
ἄρα διδόναι, ὡσαύτως & Ἐὐὸν τὰ μύ-
θη χειρομύθους. ἐπειδὴ δὲ ῥίζα πικρίας
ἀὐτῶ φύσσα, μίσημα γέγονεν ἐν τῇ κα-
θολικῇ ἐκκλησίᾳ ἢ τῆς χριστιανοκατη-
γέρον ἀίρεσις· & οἱ πάντες δὲ ἄμφοι
οὐ μόνον τὰς εἰκονικὰς ἀναλωθεύσασθαι
ἐβδελύξαντο, ἀλλὰ & πᾶς ἀλλοτρίαν
ἀπέσταντο, Ἐὐὸν σεμνῶς καὶ ἀσεβῶς
βιοῦντας

ANNO
CHRISTI
787.

βιοῦντας προσοχίζοντες· καὶ πε-
πλήρωται ἐπ' αὐτοῖς τὸ γεγραμμένον·
βδελύγμα ἀμδρωτῶ θεοσεβεία· εἰ
δύρεθῶσι πίνω ἐγγελώντες ποῖς τίλῃ
διπλή καὶ σμινῶ ἀμφίασον ποε-
κειμήριοις, δι' ἑπιμίμου διορδοῦδω-
σαν. ἐκ γὰρ τῆς ἀνάσσειν χρόνων παῖς ἱε-
ρατικός ἀνὴρ μὲν μετείας καὶ σμινῆς
ἀμφιάσεως ἐπολιτεύετο. πάντ' ἄρ' ὁ μὴ
διὰ χρεῖαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν
παραλαμβάνεται, πρὸς πείρας ἐχθ' κα-
τηροῦται, ὡς ὁ μέγας ἔφη βασιλεῖος.
ἀλλ' οὐδὲ ἐκ σπικῶν ὑφασμάτων
πεποικιλμένω ἐδῆτε ἐνεδέδυτό τις,
οὐδὲ προσεπέθεσαν ἐφόδρα ἑπιβλή-
ματα ἐν τοῖς ἀκροῖς τῆς ἱματίων. ἡ-
κουσαν γὰρ ἐκ τῆς θεοφθόρου γλώτ-
της, ὅτι τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν
τοῖς οἴκοις τῆς βασιλείων εἰσίν.

viuunt, * offendentes : ac per
hoc completur in eis quod scri-
ptum est : *Abominatio est pec-*
catori Dei cultus. Igitur si in-
uenti fuerint deridentes eos qui
vilibus & religiosis vestimentis
amicti sunt, per epitimium cor-
rigantur. Priscis enim tempori-
bus omnis sacratus vir cum me-
diocri ac vili veste conuersaba-
tur. Omne quippe quod non
propter necessitatem suam, sed
propter venustatem accipitur,
* elationis habet calumniam, *
quemadmodum magnus ait Ba-
siliius. Sed neque ex sericis tex-
turis vestem quis variatam in-
duebat, neque apponebat va-
riorum colorum ornamenta in
summitatibus vestimentorum.
Audierant autem ex deifona
lingua, quia *qui mollibus ve-*
stuntur, in domibus regum sunt.

* odio ha-
bentes:

Eccles. 1.

*luxus h.
crimen,

In regulis
breuioribus
resp. ad in-
terrog. 49.

Mat. 11.

12.

XVII.

Οτι μὴ ἔχων τις τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν,
μὴ ἑπιχρῶν κτίειν δικη-
τειον οἶκον.

Vt qui non habet ea que ad con-
summationem sufficiant, mi-
nime oratoriam adificare
domum incipiat.

Οτι πνὲς τῆς μοναχῶν κατὰ λι-
πόντες τὰ ἑαυτῶν μοναστήρια, ἐφιέ-
μενοι ἀρχῆν, ἢ τὸ ὑπακούειν ἀγανό-
μενοι, ἐγγελοίσι κτίειν δικητεῖος
οἴκοις, τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν μὴ ἔχον-
τες· εἴπῃς οὐκ ἔστιν ἑπιχρῶν ποιεῖν,
καλυτέτω ἕκαστος τὸ καὶ τὸ τὸν ἑπι-
κόπου. εἰ δὲ τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν ἔ-
χοι, τὰ βεβουλθιμένα αὐτῷ εἰς πῆρας
ἀγέδωσαν. τὸ αὐτὸ δὲ φυλάττειν ἐ-
στὶν λαϊκῶν καὶ κληρικῶν.

Quia quidam monachorum
deferentes monasteria sua, præ-
esse anhelantes, & obedire re-
nuentes, inchoant construere
oratorias domos, ea quæ ad per-
fectionem necessaria sunt non
habentes : quisquis igitur hoc
vifus fuerit agere, prohibeatur
a loci episcopo. At vero si sum-
ptus sufficientes ad perfectio-
nem habuerit, quæ ab ipso de-
siderantur, ad terminum per-
ducantur. Idipsum autem ser-
uandum est etiam super laicis &
clericis.

XVIII.

Quod non oportet feminas habitare in episcopis, vel virorum monasteriis.

1. Cor. 10.

Sine offensione estote his etiam qui foris sunt, diuinus dicit Apostolus. Feminas autem commorari in episcopis, vel etiam monasteriis, omnis est offensionis materia. Quisquis ergo ancillam vel liberam in episcopo possidere claruerit, vel in monasterio ad opus ministerii alicuius, increpetur: si autem permanferit, deponatur. Porro si contigerit in proastiis feminas esse, & voluerit episcopus vel abbas iter* ad eas facere, præfente episcopo vel abbate nullatenus ministerii opus facere eo tempore mulieri liceat, sed seorsum moretur in alio loco, donec episcopus vel abbas recedat propter irreprehensibilitatem.

* Gr. illuc

XIX.

* admissiones Vt sine dationibus * sponsones sacrorum virorum, monachorum quoque ac monacharum fiant.

In tantum inoleuit auaritiæ facinus in rectores ecclesiarum, vt etiam quidam eorum qui dicuntur religiosi viri atque mulieres, obliuiscentes mandatorum Domini, decipiantur, & per aurum* introitus accedentium tam ad sacratum ordinem, quam ad monasticam vitam efficiant. Vnde fit, vt quorum initium improbable est, omnia sint proicienda, vt magnus ait Basilus. Neque enim Deo per mammona seruire licet. Si quis ergo inuētus fuerit hoc faciens,

* receptiones

18.

Οπ οὐ δεῖ γυναῖκας ἐν διακόνισσι ἐν ἐπισκοπαῖσι, ἢ ἐν ἀνδρῶν μοναστηρίοις.

Ἀπερόσκοποι γίνεσθε ἐ τοῖς ἔξωθεν, φησὶν ὁ θεῖος λόγος. τὸ δὲ γυναῖκας ἐν διακόνισσι ἐν ἐπισκοπαῖσι ἢ ἐν μοναστηρίοις, παντὸς παροσμματος αἶνον. εἴ τις οὖν δούλιον ἢ ἐλευθέρην ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ κτήριον φωραδίην, ἢ ἐν μοναστηρίῳ παρὸς ἐξείρησιν διακονίας πνός, ἐπιπράδω· ἐπιπράδων δὲ καθευρέδω. εἰ δὲ ἐ πύχοι ἐν παροσμοπαῖσι γυναῖκας εἶναι, ἐ θελήσῃ ἐπισκοπος ἢ ἡγούμενος πορεύσασθαι ἐν τοῖς ἐκείσε ποιήσασθαι, παρόντος ἐπισκόπου ἢ ἡγουμένου μηδὲλως ἐξείρησιν διακονίας ποιήσασθαι κατ' ἐκείν(ω) καιρὸν γυνή, ἀλλ' ἰδιαζέτω ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, ἕως αὐ τὴν ἐπαναχώρησιν ποιήσωσιντα ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ ἡγούμενος, διὰ τὸ ἀνεπίληπτον.

19.

Γερεὶ τῶ ἐκτὸς δοσεῖν τὰς καταλαγὰς τῶν ἱερατικῶν ἀνδρῶν, μοναχῶν τε καὶ μοναστηρίων γίνεσθαι.

Τοσοδὸν κατενεμήθη τῆς Φιλαργυρίας τὸ μῦθος εἰς τὸν ἡγήτορας τῶν ἐκκλησιῶν, ὥστε καὶ πνας τὸ λεγομένων βίλαβων ἀνδρῶν τε ἐν γυναικῶν ἐπιλαδομήροις τὰς ἐντολάς· ἔκειν οὕτως πατηθῆναι, ἐν διὰ χριστὸς τὰς εἰσοδὰς τῶν προσεργημένων τῶν τε ἱερατικῶν παμαπ ἐ τῷ μονήρει βίῳ ποιήσασθαι. καὶ γίνεσθαι ὧν ἡ δεξιὰ ἀδιδυμος, ἐ τὸ πᾶν ἀπόκλητον, ὡς φησὶν ὁ μέγας Βασίλειος. οὐδὲ γὰρ θεὰ διὰ μαμωνᾶ δουλεύειν ἔξεστιν, εἴ τις οὖν ἀρεδίην τὸτο ποιῶν,

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO CHRISTI 787.

εί μὲν ἐπίσκοπος ἢ ἡγουμένιος, ἢ πῆ τῶν
ἱεραπικῶν, ἢ παυσάδων, ἢ καὶ αὐτοκράτορα
καὶ τῶν δευτέρων κανόνα πῆς ἐν Καλχη-
δόνι συνόδου. εἰ δὲ ἡγουμένη, ἐκδιω-
χθήτω ἐκ μοναστείων, καὶ ἀποδοθήτω ἐν
ἑτέρῃ μοναστείᾳ πρὸς ὑποταγῆν.
ὡσαύτως καὶ ἡγουμένη μὴ ἔχων χρο-
τονίαν πρεσβυτέρου. Ἐπι δὲ τῶν παρὰ
γονέων διδραχμῶν δίκην πρεσβυτέρων
τοῖς τέκνοις, ἢ ιδιοκτητῶν αὐτῶν πρε-
σβυτέρων πρεσβυτέρων, ὁμοιοτρο-
των τῶν πρεσβυτέρων ταῦτα εἶναι
ἀφιερῶνται τῷ θεῷ, ὡς ἐλαφρῶν, καὶ
πεμείνη, καὶ πῆ ἐξέλθῃ, μὴ εἶναι αὐτὰ
ἐν τῇ μοναστείᾳ καὶ τῶν ὑποτάκτων
αὐτῶν, εἰ μὴ εἴη αἰτία τῆς πρεσβυτείας.

κ.

Οἱ οὐ δεῖ διὰ τῆς παρόντος γίνεσθαι
διπλοῦν μοναστήριον. Ἐπεὶ τῶν
διπλῶν μοναστείων.

Ἀπὸ τῆς παρόντος ἐπιτομῆς, μὴ γί-
νεσθαι διπλοῦν μοναστήριον, ὅτι σκαν-
δαλον ἔστι πρόσομιμα τοῖς πολλοῖς τῆς το-
γίνεσθαι. εἰ δὲ πῆς μὲν συγγενῶν προαι-
ροῦνται διὰ τῆς ἀξίας, ἔστι τῶν μονῆρ᾽ βίῳ
κατακολουθεῖν, ἔστι μὲν ἀνδρας δεόν
ἀπέναι εἰς ἀνδρῶν μοναστήριον, καὶ τῆς
γυναικῆς εἰσέναι ἐν γυναικείῳ μονα-
στείῳ. Ἐπι τοῦτο γῆ διαρῆσεται θεός.
τὰ ἴδια ὅντα ἕως τῆς νύκτος διπλᾶ κραπίτω-
σαν καὶ τῶν κανόνων τῆς ἀγίου πατρὸς ἡ-
μεῶν Βασιλείου, καὶ τῶν τῶν διαταγῶν
αὐτῶν οὕτω διατηρούμεν. μὴ διατά-
δωσαν ἐν τῇ μοναστείᾳ μοναχοὶ ἢ
μονάστρια. μοιχεία γῆ μεσολαβῆ τῇ
συνδιακίᾳ. μὴ ἐχέτω παρρησίαν μο-
ναχὸς πρὸς μονάστριον, ἢ μονάστρια
πρὸς μοναχὸν ἰδίᾳ πρὸς σμιλεῖν.
μὴ κοιτᾶσθαι μοναχὸς ἐν γυναικείῳ
Concil. Tom. 19.

si quidem episcopus vel abbas
extiterit, vel quilibet de sacro
collegio, aut desinat, aut depo-
natur, iuxta secundam regulam
sancti Calchedonenensis Conci-
lii. Abbatisa vero eiciatur de
monasterio, & tradatur in alio
monasterio ad subiectionem. Si-
militer & abbas qui non habue-
rit manus impositionem presby-
teri. Porro quæ filiis a parenti-
bus dantur more dotis, vel si
qua ex propriis rebus acquisita
offeruntur, profitentibus his
qui ea offerunt Deo * dicanda, * Gr. dicata,
definimus, siue perfeuerauerint,
siue exierint, manere illa in mo-
nasterio secundum repromissionem
ipsorum, nisi fuerit culpa
pælati.

XX.

Quod non oporteat amodo duplex
monasterium fieri: Et de
duplis monasteriis.

Ex hoc definimus, minime
duplex fieri monasterium; quia
scandalum id & offendiculum
multis efficitur. Si vero aliqui
cum cognatis abrenuntiare, &
monasticam vitam sectari volue-
rint, debent quidam viri virorum
adire cœnobium, feminae vero
mulierum ingredi monasterium:
in hoc enim placatur Deus.
Quæ autem hactenus sunt du-
pla, teneant secundum regulam
sancti patris nostri Basilii, & se-
cundum præceptionem eius ita
formentur. Non habitent in vi-
no monasterio monachi & mo-
nacha: adulterium enim inter-
cipit cohabitationem. Non ha-
beat aditum monachus ad mo-
nacham, vel monacha ad mo-
nachum secreto ad colloquio-
nem. Non cubet monachus in mu-

LIII ij

liebri monasterio, neque singulariter cū monacha conuietur. & quando necessaria vitæ a viro- rum parte ad regulares deferun- tur, extra portam hæc suscipiat abbatisa monasterii feminarū cum quadam vetula monacha. Porro si contigerit, vt aliquam propinquam suam videre vo- luerit monachus, in præsentia abbatisæ huic confabuletur per modica & compendiosa verba, & in breui ab ea discedat.

μοναστηρίω, μηδὲ συνεδρεύτω μοναστήρια καταμονάς. Ἐὶ ὅτε τὰ ἀναγκαῖα τῆς βίου ἑσθῆτος τοῦ ἀνδρῶν μέρους πρὸς τὰς κα- νονικὰς ἀποκομίζονται, ἔξωθεν τῆς πό- λης πάντα λαμβανέτω ἡ ἡγουμένη τῆς γυναικείου μοναστηρίου ἢ γραίας πρὸς μοναστήρια. εἰ δὲ συμβῆ, ἢ συγγενῆ πνευ- δελήσῃ διασάξῃ ὁ μοναχὸς, ἢ τῆς ἑσθῆ- σίας τῆς ἡγουμένης ταύτης προσομιλή- τω διὰ μικρῶν ἢ βραχέων λόγων, ἢ συντόμως ἢ αὐτῆς ἐπαναχωρήτω.

XXI.

Quod non oporteat monachos de- serere propria monasteria, & transire in alia.

Non oportere monachum vel monacham monasterium vel proprium relinquere, & ad alia proficisci. Quod si contigerit hoc, recipi hunc hospitio necesse est: assumi autem cum sine volunta- te abbatis eius non conuenit.

καδ.
Ὅτι οὐ δεῖ καταλιμπανεῖν τῶν μονα- χῶν τὰ οἰκεία μοναστήρια, ἢ ἐν ἑτέροις μεταβαίνειν.

Μὴ δεῖν μοναχὸν ἢ μοναστήριον κα- ταλιμπανεῖν πλὴν οἰκείου μονῆς, καὶ ἐν ἑτέρῃ ἀπὸρχεσθαι. εἰ δὲ συμβῆ ποῖπο, ξενοδοχεῖσθαι αὐτὸν ἀναγκαῖον· πρὸς λαμβανέσθαι δὲ αὐτὸν γνώμης τῆς ἡγου- μένου αὐτοῦ οὐ πρὸσῆκει.

XXII.

Quod oporteat cum gratiarum a- ctione & omni paritate ac re- uerentia monachos, si conti- gerit, cum feminis mandu- care.

Deo quidem totum commit- tere, & non propriis voluntati- bus deseruire, magna res est. Si- ue enim manducatis, siue bibitis, diuinus Apostolus dicit, omnia in gloriam Dei facite. Christus ergo Deus noster in euangeliis suis initia peccatorum recidere præcepit. Non enim mœchia ab eo tantum inhietur, sed & motio cogitationis ad mœchiæ commissum damnatur, dicen- te eo: *Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est eam in corde suo.*

καβ.
Ὅτι δεῖ μετ' ἀγαπῆς ἢ πίστεως φει- δῆς ἢ ἀγαπῆς μοναχοῦ, εἰ συμ- βῆ, μετ' ἡνωτικῶν ἐδέσθαι.

Θεὸς μὲν τὸ πᾶν ἀπατίθει, ἢ οὐ τοῖς ἰδίοις διλημμασι δουλοδοῦται, μέγα χρη- μα πύχεται. εἴτε γὰρ ἐδέσθαι, εἴτε πνεῖτε, ὁ θεὸς ἀπόστολος φησὶ, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. Χειρὸς οὐκ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τοῖς ἀγαθῶν αὐτῶν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀ- μνηστῆτων ἐκκόπηεν προσέταξεν. οὐ γὰρ ἡ μοιχεία μόνον ἀπὸ αὐτοῦ κολαζε- ται, ἀλλὰ ἢ ἡ κίνησις τῆς λογισμοῦ πρὸς πλὴν τῆς μοιχείας ἐργασίαν κατακρί- κριται, λέγοντος αὐτοῦ· ὁ ἐμβλέψας γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἢ ἢ ἐ- μοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

1. Cor. 10.

Matth. 5.

ANNO
CHRISTI
787.
* 225211111

ἐνθεν οὐ μαθητευθέντες, λογισμοῖς
ὀφείλομεν * καθαιρεῖν. εἰ γὰρ ἔ πάντα
ἔξειν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέροι, ὡς ἔξ
δοκτορικῆς Φωνῆς διδασκόμεθα. ἐπά-
ναλκεις οὐκ ἔστι παντὶ ἀνδρὶ διὰ τὸ ζῆν
ἐάσειν. Ἐ οἷς μὲν βίος ἔστι γάμου ἔ τέ-
κνων καὶ λαϊκῆς διαδέσεως, ἀναμίζ
ἐάσειν ἀνδρας ἔ γυναῖκας, ἢ ἀδία-
βλήτων ἔστ' ἄλλο τῶν διδόντων τὸ ἔργον
πῶς ἀχαιεῖται προσεγγέτωσαν, ἔ μὴ
διὰ πῶν θυμελικῶν ἑπιτηδεύματων,
εἰ ποὺ σατανικῶν ἀσμάτων, κιδασθῶν
τε καὶ πορνικῶν λυγισμάτων, οἷς ἐπὶ
χερσὶν προσφικτικῆ δ' οὐτως λέγου-
σα· οὐαὶ ὀ μὴ κιδάρας καὶ ψαλπι-
εῖου ὀ οἶνον πίνοντες, τὰ δὲ ἔργα κυ-
εῖου ἐκ ἐμβλέποισι, καὶ τὰ ἔργα ἢ
χερσὶν αὐτῶν οὐ κατανοοῦσι. καὶ εἰ πο-
ποτέ εἶεν ποιῶντες ἐν τοῖς Χριστιανοῖς,
διορθοῦν ἔδωσαν· εἰ δὲ μὴ γε, κρατεί-
τωσαν ἐπὶ αὐτοῖς τὰ παρὰ ἢ πρὸ
ἡμῶν καλονικῶς ἐκδιδόντα, οἷς ἢ ὁ βίος
ἔστιν ἡσύχος ἔ μονόζυγος, ὡς σωτα-
ξασμοῖς κυεῖται τῶν θεῶν ζυγῶν μονήρη
ἀφαι, καθίσταται ἔ σωπῆσαι· ἀλλὰ μὲν
ἔ τοῖς ἱεραπικῶν ἐκλεξασμοῖς βίον οὐ-
δὲ ἄλλως ἔξει κατ' ἰδίαν γυναῖξ, ἔ σω-
εἶν, εἰ μὴ ποὺ μετὰ πῶν θεοφόρων ἔ
βλαβῶν ἀνδρῶν ἔ γυναικῶν· ἵνα ἔ
αὐτῆ ἢ σωεῖται πρὸς κατόρθωσιν
πνευματικῶν ἀπάγων. ἔ ἑπὶ συζητῶν
ἢ τὸ αὐτὸ ποιέω. εἰ ἢ ἔ αὐθις ἐν ὁδοι-
πορεῖα συμβῆ τὰ τῆς ἀναγκαίας χρείας
μὴ ἑπιφέρειται μοναχῶν ἢ ἱεραπικῶν
ἀνδρα, ἔ διὰ τὸ ἀναγκαῖον καταλίσσει
βούλεται εἴτε ἐν πανδοχείῳ, ἢ ἐν οἰ-
κῶ πνός, ἀδελφῶν ἔχων αὐτὸν ποδοποιεῖν,
ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης. *

* al. cod.
add. με-
νοι ἔσονται
ἀναγκαίως.

nodochium, siue in domum alicuius, licentiam habebit hoc facien-
di, tamquam urgente necessitate.

Hinc ergo edocti, cogitationes
debemus mundare. Nam et si
omnia licent, sed non omnia ex-
pediunt, ut ex apostolica voce
docemur. Necessarium ergo est
omni homini manducare, ut vi-
uat. Et quidem inter eos, quibus
vita est nuptiarum & natorum,
atque laicalis affectus, manu-
care viros & mulieres simul, nul-
li detractioni patet; tantum ut
ei qui dat escam, gratias agant:
* & non ab eis per quasdam thy-
melicas voluptates satanæ ima-
go cantantibus citharisq; atque
meretriciis contortionibus coli
videatur. Quibus superueniet
prophetica maledictio, quæ ita
dicit: *Va qui cum cithara & psal-
terio vinum bibunt, opera autem
Domini non intuentur, & opera
manuum eius non intelligunt.* Et
si vsquam fuerint inter Christia-
nos huiusmodi, corrigantur. Sin
autem, obtineant super eis quæ
sunt ante nos regulariter edita.

1. Cor. 6.

* Gr. & non
per q. t. v.
hoc est satan-
icas cantila-
enas, citha-
rasque &
meretricias
inflexiones:
quibus
Isa. 5.

Quibus autem vita est * solitaria
& vnus moris, ut eis videlicet
qui Domini iugum se singulare
tollere spondent, sedere & tace-
re conuenit. Sed & his qui sacra-
tam elegere vitam, nullo mo-
do licet secreto cum mulieribus
conuiuari; nisi forte cum qui-
busdam Deum timentibus &
reuerendis viris, vel etiam mu-
lieribus; quatenus & ipsa conui-
uatio ad directionem spiritalem
proficiat. & inter consanguineos
quoque idipsum efficiatur.
Rursusque si contigerit in itine-
re monachum vel sacratum vi-
rum non circumferre quæ victui
opportuna sunt, & propter ne-
cessitatem diuertere siue in * xe-
* publicum
diuersio-
rium,